

[Socialministeren.]

tillader jeg mig at anbefale dem til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Nielsen: De gældende regler om aldersrente på Færøerne findes i en lov fra 1933, der er ændret ved midlertidig lov af 1938 om sygekassemedlemmers ophold på de færøske sygehuse og ændrede regler for ydelse af aldersrente. I henhold til lov af 20. marts 1940 er der blevet ydet midlertidigt tillæg til alders- og invaliderentnydere på Færøerne, og aldersrenten er endvidere blevet forhøjet af lagtinget med dyrtidstillæg, efter at forbindelsen mellem Færøerne og den øvrige del af riget var blevet afbrudt. Dette var absolut påkrævet på grund af de store prisstigninger, der på alle områder fandt sted under krigen, og som har holdt sig siden dengang.

Det kan oplyses, at pristallet på Færøerne for tiden er betydeligt højere, end det er her i landet.

Aldersrenten på Færøerne kan efter den gældende ordning fås, når man er fyldt 60 år. Den årlige rente med dyrtidstillæg udgør for tiden 337 kr. for enlige og det dobbelte for ægtepar. Efter det fyldte 65. år udgør renten 394 kr. for enlige og det dobbelte for gifte og efter det fyldte 70. år 450 kr. for enlige og det dobbelte for ægtepar.

Hvad angår indtægterne, kan enlige have en indtægt på 100 kr. årlig, uden at renten nedsættes. For indtægter udover dette beløb finder der fradrag sted, og ved en indtægt på 500 kr. årlig bortfalder renten helt efter de gældende bestemmelser for enlige og ved en indtægt på 1 000 kr. årlig for ægtepar.

Aldersrentemodtagerne på Færøerne har ret til gratis lægehjælp og medicin efter gældende lov og praksis, og der kan ligeledes ydes dem fri hospitalsbehandling m. v.

Om de i det foreliggende lovforslag om aldersrente på Færøerne indeholdte principper og bestemmelser har der været ført forhandlinger mellem regeringen og det færøske landsstyre, og der har været enighed om, at staten fremtidig afholder halvdelen af udgifterne, og at den øvrige halvdel afholdes fra færøsk side.

Der har under forhandlingerne mellem regeringen og det færøske landsstyre været enighed om, at satserne burde forhøjes betydeligt, og at der burde tilstræbes større overensstemmelse mellem den på Færøerne og den i den øvrige del af riget gældende lovgivning på dette område.

Af de i forslaget indeholdte bestemmelser kan anføres:

Alderen for at opnå aldersrente er for en-

lige kvinder ansat til det fyldte 60. år og for andre til 65 år. Tilgangsalderen bliver her efter den samme for Færøerne som for det øvrige rige. Jeg ville have været glad for, om vi kunne have bibeholdt den gamle bestemmelse med de 60 år. Forholdet er nemlig det, at arbejdere og ligestillede på Færøerne i kraft af det ofte vanskelige liv, der er fuldt af strabadser, bliver tidligere ældet, kan man godt sige, end folk her i landet, men efter de førte forhandlinger er man så blevet enige om, at aldersrentens grundbeløb, som foreslået i det foreliggende lovforslag, bliver det samme på Færøerne som i landkommunerne i det øvrige rige, nemlig 1 812 kr. årlig for ægtefæller, når begge får rente, og 1 212 kr. årlig for enlige eller for ægtepar, når kun den ene får rente.

Der ydes efter lovforslaget udover grundbeløbet ventetillæg til aldersrentemodtagere, der opsætter begæringen om rente, samt børnetillæg. Ligeledes kan der uddeles personlige tillæg til særlig vanskeligt stillede rentemodtagere.

Hvad angår indtægterne, kan et ægtepar oppebære indtil 900 kr. i årlig indtægt, uden at renten nedsættes, og overskydende indtægt kommer til fradrag i renten med 60 pct. Renten for et ægtepar vil således bortfalde ved en årlig indtægt på ca. 3 700 kr. For enlige er de tilsvarende tal 600 kr. og 2 500 kr.

Ved den ordning, der gjaldt før krigen, refunderede staten $\frac{9}{10}$ af udgifterne til aldersrente på Færøerne, medens $\frac{1}{10}$ blev båret af kommunerne. Under krigen er der ydet et dyrtidstillæg til renten på 125 pct., hvoraf $\frac{9}{10}$ er båret af lagtinget og $\frac{1}{10}$ af kommunerne. De samlede udgifter til aldersrente på Færøerne har i 1947—48 udgjort 635 000 kr., hvoraf staten har afholdt 221 000 kr., lagtinget 337 000 kr. og de færøske kommuner 59 000 kr.

De samlede årlige udgifter ved det foreliggende forslags gennemførelse vil andrage ca. 2,4 mill. kr., der i bemærkningerne til forslaget er specificeret således:

Grundbeløb 2 062 000 kr., ventetillæg 31 000 kr., medicin 25 000 kr., alderdomshjem 24 000 kr., personligt tillæg 258 000 kr., ialt 2 400 000 kr.; hertil kommer overgangs-omkostninger 1949—50, der er anslået til 360 000 kr.

Af dette samlede beløb bærer statskassen som nævnt halvdelen, medens den anden halvdel afholdes fra færøsk side efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse.

Det foreliggende forslag til lov for Færøerne om aldersrente har for kort tid siden været til behandling i Færøernes lagting og er blevet vedtaget af dette med 12 stemmer.